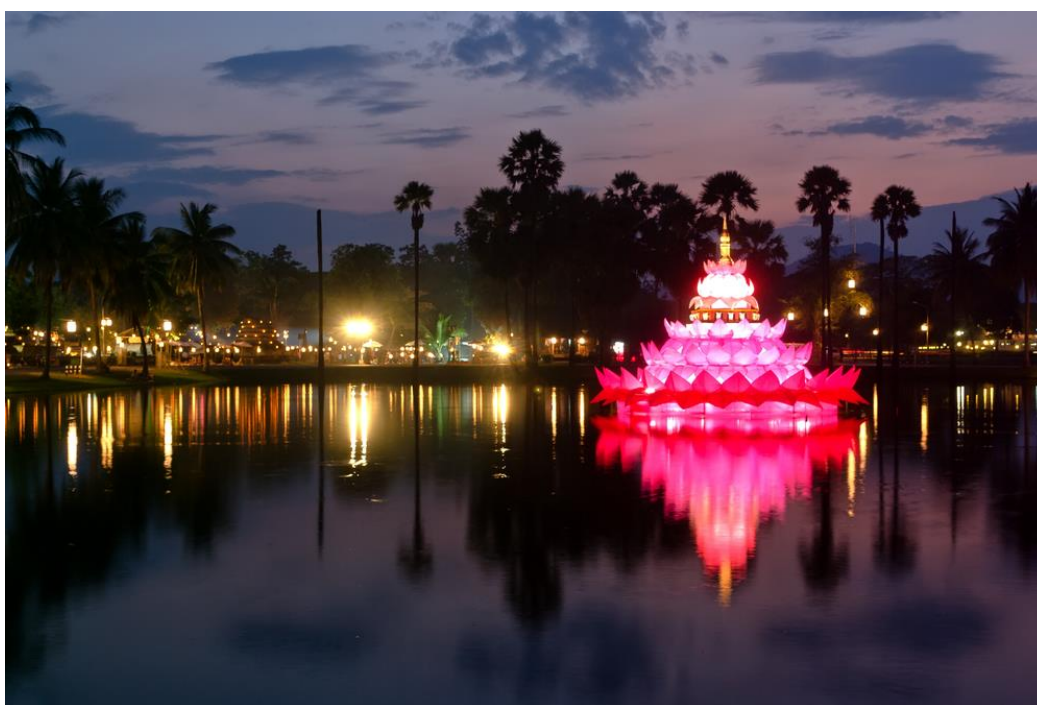

บทความออนไลน์

ลอยกระทง วันเพ็ญเดือนสิบสอง

วันลอยกระทง เป็นวันสำคัญวันหนึ่งของชาวไทย ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ตามปฏิทินจันทรคติไทย ตามปฏิทินจันทรคติล้านนา มักจะตกอยู่ในราวเดือนพฤศจิกายน ตามปฏิทินสุริยคติบางปีเทศกาลลอยกระทงก็จะมาตรงกับเดือนตุลาคมด้วย เช่นปีพ.ศ. 2544 วันลอยกระทงปีนั้นตรงกับวันที่ 31 ตุลาคมและจะมาตรงกันอีกครั้งในปี พ.ศ. 2563 ประเพณีนี้กำหนดขึ้นเพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์และขอขมาต่อพระแม่คงคา บางหลักฐานเชื่อว่าเป็นการบูชารอยพระพุทธรูปที่ริมฝั่งแม่น้ำนัมทามหานที และบางหลักฐานก็ว่าเป็นการบูชาพระอุปคุต

อรหันต์หรือพระมหาสาวก สำหรับประเทศไทยประเพณีลอยกระทงได้กำหนดจัดในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณที่ติดกับแม่น้ำ ลำคลอง หรือ แหล่งน้ำต่าง ๆ ซึ่งแต่ละพื้นที่ก็จะมีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจแตกต่างกันไป นอกจากนี้บางประเทศก็มีเทศกาลลอยกระทงด้วย เช่น ประเทศลาวมักจะลอยกระทงในวันออกพรรษา(ขึ้น15 ค่ำ เดือน11)ในงานไหลเฮือไฟของลาว ประเทศกัมพูชา มีการลอยกระทง 2 ครั้ง คือลอยกระทงของหลวงกลางเดือน 11 ส่วนราษฎรทำกระทงเล็กและบรรจุอาหารไปด้วย ส่วนกลางเดือน 12 จะมีกระทงของหลวงเป็นกระทงใหญ่ ราษฎรจะไม่ได้ทำและกระทงนี้จะมีอาหารบรรจุลงไปด้วย โดยมีคติว่าเพื่อส่งส่วนบุญไปให้เปรต เทศกาลน้ำจะมีการเฉลิมฉลองด้วยการแข่งเรือยาว การแสดงพลดอกไม้ไฟ จัดขึ้นทุกปีตั้งแต่วันขึ้น 14 ค่ำ 15 ค่ำ จนถึงแรม 1 ค่ำ เดือนพฤศจิกายน ประเทศเมียนมาร์ ในวันลอยกระทง ผู้คนจะพากันทำ "กระทง" ตกแต่งเป็นรูปคล้ายดอกบัวบาน ปักธูปเทียน และนิยมตัดเล็บ เส้นผม หรือใส่เหรียญกษาปณ์ลงไปในกระทง แล้วนำไปลอยในสายน้ำ (ในพื้นที่ติดทะเล ก็นิยมลอยกระทงริมฝั่งทะเล) เชื่อว่าเป็นการลอยเคราะห์ไป นอกจากนี้ยังเชื่อว่าการลอยกระทง เป็นการบูชาและขอขมาพระแม่คงคา

ประวัติประเพณีลอยกระทงเป็นประเพณีโบราณของอินเดียที่ประเทศไทยรับเข้ามาปฏิบัติ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า ทำกันมาตั้งแต่เมื่อไร เท่าที่ปรากฏกล่าวได้ว่ามีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นราชธานี พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสันนิษฐานว่า เดิมทีเดียวเห็นจะเป็นพิธีของพราหมณ์กระทำเพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหมต่อมาได้ถือตามแนวทางพระพุทธศาสนามีการชักโคมเพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุพระจุฬามณีในชั้นดาวดึงส์ และลอยโคมเพื่อบูชาอารยพระพุทธรูป ซึ่งประดิษฐาน ณ หาดทรายแม่น้ำนัมมทา (แม่น้ำนัมมทา เป็นแม่น้ำที่คู่ขนานกับทิวเขาวิญชัย ไหลลงภาคตะวันตกของอินเดียแบ่งเขตอินเดียออกเป็นภาคเหนือและภาคใต้) ตำนานที่หาหลักฐานยืนยันมิได้ กล่าวไว้ว่าในรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหง มีนางนพมาศหรือท้าวศรีจุฬาลักษณ์ เป็นผู้ประดิษฐ์กระทงขึ้นครั้งแรก โดยแต่เดิมเรียกว่าพิธีจองเปรียง ที่ลอยเทียนประทีป และนางนพมาศได้นำดอกโคทม ซึ่งเป็นดอกบัวที่บานเฉพาะวันเพ็ญเดือนสิบสองมาใช้ใส่เทียนประทีป [ต้องการอ้างอิง] ดังปรากฏในตำรับท้าวศรีจุฬาลักษณ์กล่าวถึงพระดำรัสของพระร่วงว่า "แต่นี้สืบไปเบื้องหน้า โดยลำดับกษัตริย์ในสยามประเทศ ถึงกาลกำหนดนักขัตฤกษ์ วันเพ็ญเดือน 12 ให้ทำโคมลอยเป็นรูปอดกบัว อุทิศสักการบูชาพระพุทธบาทนัมมทานทีตราบเท่ากัลปาวสาน แต่ปัจจุบันมีหลักฐานว่าไม่น่าจะเก่ากว่าสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยอ้างอิงหลักฐานจากภาพจิตรกรรมการสร้างกระทงแบบต่าง ๆ ในสมัยรัชกาลที่1 จากนั้นในสมัยรัชกาลที่2 ได้เปลี่ยนแปลงจากการทำจากดอกบัวเป็นต้นกล้วยเพราะดอกบัวดังกล่าวหายากและมีน้อยจึงใช้ต้นกล้วยทำแทน แล้วดูไม่สวยจึงใช้ใบตองมาพับแต่งจนสวยในที่สุดจนสืบทอดมาจนปัจจุบันนี้

ประเพณีในแต่ละท้องถิ่น

ภาคเหนือตอนบน นิยมทำโคมลอย เรียกว่า "ลอยโคม" หรือ "ว่าวลม" หรือ "ว่าวไฟ" ทำจากผ้าบาง ๆ แล้วสูมควันข้างใต้ให้ลอยขึ้นไปในอากาศอย่างบัลลูนประเพณีของชาวเหนือนี้เรียกว่า **ยี่เป็ง** หมายถึงการทำบุญในวันเพ็ญเดือนยี่(ซึ่งนับวันตามแบบล้านนา ตรงกับวันเพ็ญเดือนสิบสองในแบบไทย)หรือโคมลอยบนน้ำรูปทรงต่าง ๆ จังหวัดเชียงใหม่ มีประเพณี"ยี่เป็ง"เชียงใหม่ ในทุก ๆ ปีจะมีการจัดงานขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ตระการตา และมีการปล่อยโคมลอยขึ้นเต็มท้องฟ้า จังหวัดตาก จะลอยกระทงขนาดเล็กทยอยเรียงรายไปเป็นสาย เรียกว่า "กระทงสาย" จังหวัดสุโขทัย ขบวนแห่โคมชักโคมแขวน การเล่นพลตะไล ไฟพะเนียง

ภาคอีสาน ในอดีตมีการเรียกประเพณีลอยกระทงในภาคอีสานว่า **สิบสองเพ็ง** หมายถึงวันเพ็ญเดือนสิบสองซึ่งจะมีเอกลักษณ์แตกต่างกันออกไป เช่น จังหวัดร้อยเอ็ด ถือเป็นตัวแทนจัดงานลอยกระทงของภาคอีสาน ใหญ่ที่สุดในภาคอีสาน โดยมีชื่องานประเพณีว่า " สมมาน้ำคั้นเพ็ง เส็งประทีป " ตามภาษาถิ่นมีความหมายถึงการขอขมาพระแม่คงคา ในคืนวันเพ็ญเดือนสิบสอง ความพิเศษของงานมีการแสดง แสงสีเสียง ตำนานเมืองร้อยเอ็ด จัดให้มีการตกแต่งบริเวณเกาะบึงพลาญชัย(สถานที่จัดงาน)ให้เป็นเกาะสวรรค์ ตกแต่งสวยงาม ยิ่งใหญ่ มีขบวนกระทงอาเซียน มีการประกวดกระทงประทีปใหญ่ ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี การประกวดกระทงอนุรักษ์ธรรมชาติ การประกวดขบวนแห่กระทงประทีป 12 หัวเมือง ตามตำนานเมืองร้อยเอ็ด การประกวดรำวงสมมาน้ำคั้นเพ็งเส็งประทีป การประกวดธิดาสาเกตนคร และกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้จังหวัดร้อยเอ็ดยังได้รับโปรดเกล้าฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.9 และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ในรัชกาลที่9 ทั้งสองพระองค์ ทรงพระราชทานพระประทีปส่วนพระองค์ ร่วมลงลอยในบึงพลาญชัยทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 และในปี พ.ศ.2560 นี้มีความพิเศษอย่างยิ่ง ด้วยจังหวัดร้อยเอ็ดได้รับพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระประทีปส่วนพระองค์ จำนวน 2 พระองค์ ลงลอยเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่พสกนิกรชาวจังหวัดร้อยเอ็ดทุกหมู่เหล่า และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชทานถ้วยรางวัลสำหรับการประกวดกระทงประทีปใหญ่ ในครั้งนี้ด้วย จังหวัดสกลนคร ในอดีตจะมีการลอยกระทงจากกาบกล้วย ลักษณะคล้ายกับการทำปราสาทผึ้งโบราณ เรียกงานนี้ว่าเทศกาลลอยพระประทีปพระราชทาน สิบสองเพ็งไทสกล

ภาคกลาง มีการจัดประเพณีลอยกระทงขึ้นทั่วทุกจังหวัด กรุงเทพมหานคร จะมีงานภูเขาทอง เป็นรูปแบบงานวัดเฉลิมฉลองราว 7-10 วัน ก่อนงานลอยกระทง และจบลงในช่วงหลังวันลอยกระทง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มี

การจัดงานประเพณีลอยกระทงกรุงเก่าขึ้นอย่างยิ่งใหญ่บริเวณอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ภายในงานมีการจัดแสดงแสง สี เสียง อย่างงดงามตระการตา

ภาคใต้ อย่างที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ก็มีการจัดงานอย่างยิ่งใหญ่ นอกจากนั้น ในจังหวัดอื่น ๆ ก็จัดงานวันลอยกระทงด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ในแต่ละท้องถิ่นยังอาจมีประเพณีลอยกระทงที่แตกต่างกันไป และสืบทอดต่อกันเรื่อยมา

ตำนานลอยกระทง 6 ความเชื่อลอยกระทงวันเพ็ญเดือนสิบสอง ทั้งตำนานเรื่องกาเหว่า เพื่อบูชารอยพระพุทธบาท การต้อนรับพระพุทธเจ้าเสด็จกลับจากเทวโลก การบูชาพระนารายณ์บรรทมสินธุ์ การบูชาพระอุปคุต และเพื่อบูชาพระจุฬามณี

วันลอยกระทงซึ่งถือว่าเป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของคนไทย ซึ่งก็คือ วันลอยกระทง นั่นเอง สำหรับวันลอยกระทงนั้นเป็นวันที่คนไทยจะร่วมกันลอยกระทงเพื่อขอขมาแก่พระแม่คงคา ที่มนุษย์ได้ใช้น้ำในการดื่มกิน รวมไปถึงการทิ้งสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ลงในแม่น้ำ วันลอยกระทงของทุกปีจะตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ตามปฏิทินจันทรคติไทย สำหรับปี 2560 วันลอยกระทงตรงกับวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน การลอยกระทงในเมืองไทยนั้น มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ในสมัยก่อนนั้นพิธีลอยกระทงจะเป็นการลอยโคม ต่อมานางนพมาศ หรือท้าวศรีจุฬาลักษณ์ สนมเอกของพระร่วงได้คิดค้นประดิษฐ์กระทงดอกบัวขึ้นเป็นคนแรกแทนการลอยโคม เมื่อสมเด็จพระร่วงเจ้าได้เสด็จฯ ทางชลมารค ทอดพระเนตรกระทงของนางนพมาศก็ทรงพอพระราชหฤทัย จึงโปรดให้ถือเป็นเยี่ยงอย่าง และให้จัดประเพณีลอยกระทงขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยให้ใช้กระทงดอกบัวแทนโคมลอย หลังจากนั้นจึงมีการสืบทอดประเพณีการลอยกระทงจนมาถึงปัจจุบัน วันนี้อย่าหวั่นวิตกนำเรื่องราวความรู้เกี่ยวกับเรื่องเล่าตำนานวันลอยกระทงมาฝากกันด้วยค่ะ ถ้าอยากรู้ว่าในแต่ละตำนานเล่าถึงวันลอยกระทงกันว่อย่างไร ตามไปดูกันเลย

1. ตำนานลอยกระทงจากนิทานชาวบ้าน เรื่องกาเหว่า

เมื่อครั้งดึกดำบรรพ์มีกาเหว่าสองตัวผิวเมียทำรังอยู่บนต้นไม้ในป่าหิมพานต์ใกล้ฝั่งแม่น้ำ วันหนึ่งกาตัวผู้ ออกไปหากินแล้วหลงทางกลับรังไม่ได้ ปลอ่ยให้นางกาตัวเมียซึ่งกกไข้อยู่ 5 ฟอง รอดด้วยความกระวนกระวายใจ จู่ ๆ มีพายุใหญ่พัดมาโดนรังกระจัดกระจายจนไข่ทั้ง 5 ฟองตกลงน้ำ ด้านแม่กาถูกลมพัดไปอีกทางหนึ่ง แต่เมื่อ ย้อนกลับมาไม่เห็นฟองไข่ จึงร้องไห้จนขาดใจตายไปเกิดเป็นท้าวพกาพรหมอยู่ในพรหมโลก ส่วนฟองไข่ทั้ง 5 นั้น ลอยน้ำไปคนละทิศคนละทาง

ต่อมาแม่ไก่ แม่เนา แม่เต่า แม่โค และแม่ราชสีห์ ได้มาพบเข้า จึงนำไปรักษาไว้ตัวละ 1 ฟอง ครั้งถึง กำหนดฟักกลับกลายเป็นมนุษย์ทั้งหมด ไม่มีฟองไหนเกิดมาเป็นลูกกาเลย โดยกุมารทั้ง 5 มีนามว่า กกุสันโธ (วงศ์ ไก่), โจนาคมน (วงศ์เนา), กัสสป (วงศ์เต่า), โคตม (วงศ์โค) และเมตเตยยะ (วงศ์ราชสีห์) ต่อมากุมารทั้ง 5 ต่าง เห็นโทษภัยในการเป็นฆราวาสและเห็นอนิสงส์ในการบรรพชา จึงขอลาไปบวชเป็นฤาษี และทั้ง 5 คน ได้มีโอกาส พบปะกันและถามถึงนามวงศ์และมารดาของกันและกันจึงทราบว่าเป็นพี่น้องกัน

จากนั้นทั้งหมดได้ตั้งจิตอธิษฐานว่า ถ้าต่อไปจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าขอให้ร้อนไปถึงมารดา และด้วย แรงอธิษฐานของทั้ง 5 ท้าวพกาพรหมจึงเสด็จมาจากเทวโลกจำแลงองค์เป็นกาเหว่า แล้วเล่าเรื่องราวให้ฟังพร้อม บอกว่าถ้าคิดถึงมารดาเมื่อถึงเพ็ญเดือน 11 เดือน 12 ให้เอาด้ายดิบผูกไม้ต้นกาปักรูปเทียนบูชาลอยกระทงใน แม่น้ำ เพื่อแสดงความคิดถึง ตั้งแต่นั้นมาจึงมีการลอยกระทงเพื่อบูชาท้าวพกาพรหมและเพื่อบูชาารอยพระบาท ซึ่ง ประดิษฐานอยู่ริมฝั่งแม่น้ำนัมมทานที ส่วนฤาษีทั้ง 5 ต่อมาได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ดังนี้

- ฤาษีองค์แรก กกุสันโธ (พระกกุสันโธ)
- ฤาษีองค์ที่สอง โจนาคมน (พระโจนาคมน)
- ฤาษีองค์ที่สาม กัสสป (พระกัสสปะ)
- ฤาษีองค์ที่สี่ โคตม (พระสมณโคตม)
- ฤาษีองค์ที่ห้า เมตเตยยะ (พระศรีอาริยมตไตรย)

ตามตำนานดังกล่าว ได้มีพระพุทธเจ้า 3 พระองค์แรก มาบังเกิดบนโลกมนุษย์แล้วในอดีตกาล พระพุทธเจ้าองค์ที่ 4 คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ปัจจุบัน พระพุทธเจ้าองค์ที่ 5 คือ พระพุทธเจ้าที่จะมาบังเกิด บนโลกในอนาคต ได้แก่ พระศรีอาริยมตไตรย

2. ตำนานลอยกระทงเพื่อบูชาารอยพระพุทธรบาท

รอยพระพุทธรูปของพระพุทธเจ้า ที่ไปปรากฏอยู่ริมฝั่งแม่น้ำนัมมทานที มีความเป็นมาเกี่ยวข้องกับพุทธประวัติ คือ ครั้งหนึ่งพญานาคได้ทูลอาราธนาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้เสด็จไปแสดงธรรมโปรดในนาคพิภพ เมื่อพระองค์เตรียมเสด็จกลับ พญานาคจึงได้ทูลขออนุสาวรีย์ไว้สำหรับกราบไหว้บูชา พระพุทธองค์จึงทรงประดิษฐานรอยพระพุทธรูปไว้ที่หาดทราย ริมฝั่งแม่น้ำนัมมทานที เพื่อให้บรรดานาคทั้งหลายได้ลอยกระทงเพื่อสักการบูชา

3. ตำนานลอยกระทงเพื่อต้อนรับพระพุทธเจ้าเสด็จกลับจากเทวโลก

เป็นตำนานที่เล่ากันว่า เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะ ได้เสด็จออกบวชจนได้บรรลุธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วได้เสด็จไปจำพรรษาอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เพื่อทรงเทศนาธรรมโปรดพระพุทธรูปมารดา จากนั้นพระองค์ได้เสด็จกลับลงสู่โลกมนุษย์ ในการเสด็จลงสู่โลกมนุษย์ครั้งนี้ เหล่าทวยเทพและประชาชนทั้งหลาย ได้พร้อมใจกันทำการสักการบูชาด้วยทิพย์บุปผามาลัย การลอยกระทงตามตำนานนี้ จึงเป็นการรับเสด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจากดาวดึงส์พิภพ

4. ตำนานลอยกระทงเพื่อบูชาพระนารายณ์บรรทมสินธุ์

พิธีการลอยกระทงตามคติพราหมณ์ ซึ่งกระทำเพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้า คือ พระนารายณ์ที่บรรทมสินธุ์อยู่ในมหาสมุทร นิยมทำพิธีการลอยกระทงกันในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 หรือ วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 เป็น 2 ระยะ ซึ่งจะทำในกำหนดใดก็ได้

5. ตำนานลอยกระทงเพื่อบูชาพระอุปคุต

พระเจ้าอโศกมหาราชทรงมีพระราชศรัทธาในพระพุทธศาสนา ได้โปรดให้สร้างพระสถูปเจดีย์และพุทธวิหารขึ้นทั่วชมพูทวีป มหาวิหารที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ อโศการาม ซึ่งตั้งอยู่ในเขตแคว้นมคธ หลังจากที่สร้างพระสถูปเจดีย์ถึง 84,000 องค์สำเร็จแล้ว พระเจ้าอโศกทรงมีพระราชประสงค์จะนำพระบรมสารีริกธาตุของสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปบรรจุในพระสถูปต่าง ๆ และบรรจุในพระมหาสถูปองค์ใหญ่ ประดิษฐานอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาให้ปรากฏ สิบบุตร และยังต้องการให้มีการเฉลิมฉลองยิ่งใหญ่เป็นเวลา 7 ปี 7 เดือน 7 วัน แต่ด้วยเกรงว่าพญามารจะมาทำลายพิธีฉลอง มีเพียงพระอุปคุตที่ไปจำศีลอยู่ในสะดือทะเลเพียงท่านเดียวเท่านั้น ที่จะสามารถปราบพญามารได้ เมื่อพระอุปคุตปราบพญามารจนสำนึกตัวหันมายึดเอาพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งแล้ว พระอุปคุตจึงลงไปจำศีลอยู่ในสะดือทะเลตามเดิม จากนั้นจึงมีการลอยกระทงเพื่อบูชาพระอุปคุต สำหรับพระอุปคุต คนไทยจะเรียกได้อีกชื่อว่า พระบัวเข็ม

6. ตำนานลอยกระทงเพื่อบูชาพระจุฬามณี

ตำนานนี้เล่ากันว่า เมื่อครั้งที่เจ้าชายสิทธัตถะ เสด็จออกจากพระนครกบิลพัสดุ์ ในเวลากลางดึกด้วยม้ากัณฐกะ พร้อมนายฉันทะ มหาเด็กลูกตามเสด็จ ครั้นรุ่งอรุณก็ถึงฝั่งแม่น้ำอโนมาที่ เจ้าชายทรงขี่ม้ากัณฐกะกระโจนข้ามแม่น้ำไป เมื่อทรงทราบว่าพ้นเขตกรุงกบิลพัสดุ์แล้ว เจ้าชายสิทธัตถะจึงเสด็จลงประทับเหนือหาดทรายขาวสะอาด ตรัสให้นายฉันทะนำเครื่องประดับและม้ากัณฐกะกลับพระนคร และทรงตั้งพระทัยปรารถนาบรรพชา โดยเปล่งวาจา "สาธุ โข ปพพชชา" แล้วจึงทรงจับพระเมาลีด้วยพระหัตถ์ซ้าย พระหัตถ์ขวาทรงพระขรรค์ตัดพระเมาลี แล้วโยนขึ้นไปบนอากาศ พระอินทร์ได้นำผอบทองมารองรับพระเมาลีไว้ และนำไปบรรจุยังพระจุฬามณี

มณีเจดีย์สถานในเทวโลก ทำให้การลอยกระทงเพื่อบูชาพระจุฬามณี จึงถือเป็นการไหว้บูชาพระศรีอริยเมตไตรย
ด้วย

ที่มา <https://th.wikipedia.org>

